

[Per Hækkerup.]

Det er jo herefter ganske interessant at konstatere, hvad det egentlig er for et sammenhold og samarbejde, der findes mellem de to oppositionspartier.

Når det ærede medlem hr. Axel Kristensen lidt senere i sin tale om forholdet til de radikale, som han heller ikke mener at kunne samarbejde med, siger:

„De radikale får os ikke til at vige en millimeter fra det, vi mener er rigtigt“, kan man jo nok spørge det ærede medlem, om en tilsvarende standhaftighed gælder i forholdet til de konservative, eller om den bedømmelse, det konservative aftenblad gav udtryk for, var korrekt.

Usikkerheden i venstre i vurderingen af forholdet til de konservative, vurderingen af det, man kalder en selvstændig liberal politik, finder også udtryk i en kommentar, det ærede medlem hr. Henry Christensen har fremsat til valgresultatet. Det ærede medlem taler om, at regeringen som følge af valgresultatet vil blive tvunget ud i en mere yderliggående politik, og siger derfor:

„Skal muligheden for liberalt samarbejde herefter ansues på længere sigt, er det stadig rigtigt, at venstre ønsker de konservative inddraget heri“, og uddyber det med bemærkningen:

„Efter vor opfattelse må det derfor være i alle liberales interesse, om det konservative folkeparti kan inddrages i en virkelig moderne og socialt betonet liberal politik.“

Til gengæld afviser det ærede medlem enhver forbindelse med et af de nye partier her i salen, nemlig de uafhængige, og udtrykker oven i købet en vis tilfredshed med, at dette yderliggående højreparti er blevet repræsenteret i tinget, idet det ærede medlem i sin artikel siger:

„Det kan imidlertid for liberal politik også være en fordel, at vi nu har et egentligt højre, og at dette er klart placeret.“

Disse venstretalelser — og de kunne naturligvis suppleres med mange andre — viser en påfaldende usikker bedømmelse inden for partiet venstre. Jeg har indtryk af, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen må have haft på fornemmelsen, at det lå noget tungt for partiet med hensyn til udfaldet af valget. Jeg har set det ærede med-

lem betegnet som de spildte mulighedsmand, som manden, der vandt valget i 1957, men tabte slaget om regeringsdannelsen, og som manden, der tabte valget i 1960 og også tabte regeringsdannelsen. Jeg synes nok, der kan være grund til at spørge det ærede medlem: hvad lå der egentlig i det tilbud, det ærede medlem fremsatte aftenen før valget blev afholdt, om, at det ærede medlem var villig til at danne en hvilken som helst liberal regering, et tilbud, han gentog dagen efter valget? Hvad betød det med hensyn til fronten VK? Betød det, at det nære samarbejde mellem venstre og de konservative trods alt, hvad der er blevet sagt under valgkampen og enkelte steder efter valgkampen, alligevel har fået et sådant slag ved valgresultatet, at det vakler? Eller betød det ærede medlems udtalelse kun et bidrag til tilrettelæggelsen af partiet venstres taktik?

Jeg har godt set, at en af det ærede medlems varmeste penneførere i Berlingske Aftenavis har beskæftiget sig med dette problem og siger, at det ærede medlems tilbud ikke var at vurdere ud fra et taktisk synspunkt. Det siges i denne artikel, der var underskrevet af signaturen Civis:

„Hans tilbud“ — det har man altså hævdet — „var en rent taktisk manøvre blot med den ene hensigt at gøre helvede hedt for de radikale.“

Det benægter den pågældende kommentator imidlertid absolut og siger, at det er alvorligt ment; men i den udstrækning det er alvorligt ment, må man dog have lov at spørge: betyder det, at venstre er eller har været villig til en regeringsdannelse, hvori de konservative ikke ville have lod eller del? Kommentatoren synes ikke selv at være overbevist herom og konkluderer derfor sin artikel efter at have talt om, at vi nu står over for den klare skillelinje mellem en liberal og en socialistisk politik her i Danmark, med at sige:

„Erik Eriksens udtalelse har været et virksomt bidrag til, at denne klarhed er tilvejebragt på aldeles utvetydig måde, hvad angår den radikale folketingsgruppe.“

Det kunne jo tyde på, at formålet med den først og fremmest har været det taktiske, at det ærede medlem, når vi igen kommer til at stå over for eventuelle